Napsal uživatel Školník
Čtvrtek, 09 Červen 2005 04:00

O letošním, nedávno skončeném II. ročníku soutěže Notování pod Vyšehradem, jste si v uplynulých měsících mohli přečíst zde na stránkách. Medaile a ceny byly rozdány a tak nezbývá než se těšit na třetí plánovaný ročník.

Zajímavou tečkou za celým ročníkem byl (ne)Galakoncert v Trojické, kterého se zúčastnily dvě legendy trampské muziky a jedna vycházející hvězda sezon budoucích.

Lehce po půl osmé, před ani ne z poloviny zaplněným sálem, přivítal Cimbura první účinkující. Tato kapela v Trojické hraje už několik let a příští rok oslaví čtvrtstoletí. Jedná se o skupinu **Sek voj** .
Co mně na první pohled velmi zaujalo, bylo hodně prostoru na pódiu. Až na ten druhý mi bylo vše jasné - na pódiu chyběl Pavel Krupmhanzl se svým kontrabasem a byl nahrazen Mirkem Burianem, střídajícím dobro a mandolínu. Mirek Burian byl v osmdesátých letech jedním ze zakladatelů bluegrassové skupiny Utrejch, poté strávil nějakou dobu v trampské Luisianě. Se Sekvojí hraje přibližně dva měsíce jako host a jeho "inaugurace za plnohodnotného člena" (dle sdělení informátora) by měla být 21. června. Sekvoj zahrála
Cestu na jih
,
Podej láhev svou
či
Muž se srdcem kovboje
. Ve skladbě
Epitaf
měla Karolína Skalníková sólo na koule, což vyvolalo ohlas zejména u pánské části populace (spoluhráčů na pódiu nevyjímaje). Nepřítomnost basáka Pavla Krumphanzla byla ozřejměna v průběhu Sekvojí části. Prostě se zaseknul někde u Olomouce (tedy pokud si to dobře pamatuji, ale Morava to byla určitě). Asi mu muselo pořádně zvonit v uších, protože nejen kolegové ze Sekvoje, ale i někteří z publika, komentovali jeho nezkažené sólo na kontrabas. Na závěr vystoupení Sekvoje byla Karolína požádána Cimburou aby neodcházela z pódia, že bude předmětem demonstrace. Což Karolínu zaskočilo a Pavel Hurt běžel do hlediště se slovy, že: "
voyerismus, je krásná záležitost
". Ke zklamání všech dostala Karolína od Cimbury a jeho hostesa Belmonda "pouze" květinu.

To už se však drátovali, tedy zvučeli, **Nestíháme**, a tak se Cimbura chopil šance srovnání nepřítomné Martiny Trchové s Petrem Řepkou. No, nerad bych se do toho zamotal. Honza s Petrem skončili v letošním ročníku Notování pod Vyšehradem společně s Terezou Terčovou na prvním místě a získali právo nahrát CD ve studiu Grand. Nicméně dostat z pánů nějakou kloudnou odpověď na otázku, kdy se můžeme na CD těšit, bylo nemožné. Nestíháme se za

poslední rok, dva vyšvihli z málo známého dua do vyšších pater folkového písničkářství a od té doby, co jsem je naposled slyšel, se skutečně velmi zlepšili. Nějakou shodou nepříjemných okolností jsme se v posledním roce a půl míjeli, a tak jsem byl, navzdory tomu, že jsem slyšel pouze pochvalné ódy, překvapen. Instrumentální a vokální souhra a vyspělost se skutečně hodně zlepšila. Nestíháme nemám naposlouchané a byl jsem natolik zaujat jejich výkonem, že jsem si zapomněl dělat poznámky. Ono ale na druhou stranu není důležité opsat playlist, ale spíš popsat pocity a zážitky. A ty byly skutečně báječné. V jedné ze dvou nových skladeb Honza Řepka dokonce odložil kytaru a chopil se foukačky. Jako přídavek dali kluci skladbu, ve které chtěli ke spolupráci ukecat i

Nová akvizice Sekvoje, Mirek Burian

foto: Vítek Školník Urban ©

publikum, ale to se nějak nechytlo. Bylo to něco o cestě na kole a pořád do kopce někde v Beskydech?nebo Jeseníkách? Už ani nevím, ale to nevadí. Každopádně Nestíháme osobně pasuji na jednoho z hlavních favoritů letošních Krtečků, protože jejich muzika je nápaditá a hlavně dobrá.

Posledním účinkujícím byla legenda trampské muziky skupina **Pacifik**. Po nečekaném odchodu Pepy Blažejovského, kterému patřila krátká úvodní vzpomínka Tonyho Linharta, se již napevno v kapele usadil František Nedvěd mladší. Je obdivuhodné za jak krátkou dobu se Franta naučil svoje party, nicméně nějaká ta malá chybička se tam občas ještě vloudí. Pacifik spustil hity jako *Tulácký blues*, *Texaská patrola*, *Cikán* nebo *Vrbový proutí*. Svými sólovými kousky přispěl i nováček Franta Nedvěd ml. a nejen podle vzhledu, ale i hudebně, se geny prostě nezapřou. Kdo zná Pacifik, ví, že o legraci na pódiu není nouze a nikdo z účinkujících si nenechal ujít příležitost rejpnout si do toho druhého. Většinou to rozjel kapelník Tony Linhart, ale ani jedna z dam si to nenechala líbit a hbitě to vracely. Otázkou je, nakolik je to připravené a hrané. Co však připraveno nebylo byla rozladěná kapelníkova kytara a přinesená ladička na podium, která údajně neladila a hlavně, slovy jedné ze zpěvaček, tuším že to byla Helena Maršálková, " je *stejně slepej*". I zde dostala dámská část kapely květinu (každá svoji) od hostesa Belmonda.

Večerem prováděl Cimbura s noblesou sobě vlastní (to máš Cimburo za tu Kuřim), a tak zazněly i pozvánky. Ta nejbližší se týká Benefice na Vyšehradě , kde v Jedličkově ústavu vystoupí Sekvoj a Tereza Terčová. Druhá se týká mimořádného Potlachu v Malostranské besedě, kde zahrají Martina Trchová s Karolínou Skalníkovou a Wabi Daněk s Milošem Dvořáčkem.